

SNDVU

Palestrinastraat 1b
3533 EH Utrecht
tel. 030-2933378

info@sndvu.nl
www.sndvu.nl

Jaarverslag 2019

Stichting Noodopvang Dakloze Vreemdelingen Utrecht

Stichting Noodopvang Dakloze Vreemdelingen Utrecht

INHOUDSOPGAVE

INLEIDING	1
WIE ONDERSTEUNEN WIJ	2
HOE WIJ OPVANGEN	4
WELKE ONDERSTEUNING BIEDEN WIJ.....	6
Criteria voor ondersteuning	6
Aanmeldingsprocedure INLIA	6
Sociaal/juridische begeleiding.....	6
Complexiteit.....	6
Begeleiding na uitstroom	7
OM WIE GAAT HET ALLEMAAL EN WAT ZIJN DE ACHTERGRONDEN	8
Medische problematiek.....	8
Cliënten met een aanvraag verblijf bij kind.....	9
Cliënten waarvoor een herhaalde asielpcedure opgestart wordt.....	9
Procedures Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) en het Committee against Torture (CAT) en hoger beroep.	11
Cliënten die slachtoffer zijn van mensenhandel en/of uitbuiting (B8 procedure).....	11
Cliënten die bezig zijn met de voorbereiding op terugkeer.....	11
Cliënten die we om humanitaire redenen opvangen	12
EN WAT ZIJN DE RESULTATEN.....	13
Redenen voor uitstroom volwassen bewoners over 2019	13
ACTUALITEITEN SNDVU.....	15
SNDVU in de media	15
Workshop in Cyprus over detentie vanwege de immigratie status	15
ACTUALITEITEN UTRECHT EN LANDELIJK	16
Utrecht LVV pilot stad.....	16
Het Lokaal Samenwerkings Overleg (LSO)	17
Monitoring pilot LVV	18
PAS-werkgroep	18
MAATSCHAPPELIJKE BEGELEIDING	19
Woonbegeleiding	19
Spreekuur.....	20
Sociale-activering	20
Vrijwilligers en stagiaires:	25
DE SNDVU-ORGANISATIE	25
Doelstelling	25
Bestuur	26
Team	26
Huisvesting.....	27

INHOUDSOPGAVE (VERVOLG)

OVERLEG MET ANDERE ORGANISATIES	27
FINANCIËN.....	28
Overzicht Baten en Lasten	28
Subsidie	28
Toelichting lasten.....	29
Vaststellingen, Lopende Subsidies en Aanvragen	29
AFKORTINGEN EN VERKLARENDE WOORDENLIJST	30

INLEIDING

Nederlandse burgers hebben in 2019 kunnen ervaren dat hun overheid niet altijd vlekkeloos opereert. Dat is op zich niet verwonderlijk, want overal worden verkeerde inschattingen gemaakt en vergissingen begaan, ook bij de overheid. Vraag het ouders die enorme claims van de Belastingdienst kregen omdat zij te veel kinderopvangtoeslag ontvangen zouden hebben. Kijk naar de problemen bij het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (UWV) of het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (CBR). Maar wat heeft dat te maken met uitgeprocedeerde asielzoekers?

Dit: waarom zouden dergelijke inschattingfouten of vergissingen niet gemaakt worden door de Immigratie en Naturalisatiedienst (IND) of de Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V)? Ja maar, daar heeft toch meestal een rechter naar gekeken? Dar klopt, maar die moet rekening houden met de eigen “beoordelings- en beleidsruimte” van in dit geval IND en DT&V.

In 2019 heeft de SNDVU 131 personen ondersteund, die tussen de wal en het schip van hun asielprocedure zijn geraakt en rechteloos in Nederland verblijven. Vaak is relevante informatie niet aan de orde geweest; of maakte de gezondheidstoestand van de asielzoeker het niet mogelijk om tot een goede beoordeling te komen. Soms zijn de omstandigheden van de asielzoeker zelf of in het land van herkomst in tweede instantie veranderd. In dit jaar ging het om mensen uit 22 verschillende landen (conflictgebieden, landen met een oorlogsverleden of landen met een onderdrukkend regime of een politiek zeer instabiel klimaat).

Deze mensen hebben in Nederland geen recht op overheidsvoorzieningen, maar er is wel sprake van perspectief in de vorm van een verblijfsprocedure of op terugkeer naar het land van herkomst. In een enkel geval ontbreekt dit perspectief, maar is de situatie zo schrijnend dat opvang geboden is. In dit jaar is 40% van onze bewoners uitgestroomd, in de meeste gevallen op grond van het verkrijgen van een verblijfsvergunning of uitplaatsing naar een asielzoekerscentrum (AZC) vanwege een herhaald asielverzoek.

Mensen die uitgeplaatst worden naar een AZC blijven wij in de meeste gevallen begeleiden. Immers, wij hebben met hen een vertrouwensband opgebouwd en beschikken over (juridische) expertise in hun individuele casuïstiek. In dit jaarverslag valt te lezen hoe divers deze casuïstiek is.

Sinds april neemt de SNDVU, samen met onze Utrechtse collega-instellingen, deel aan de zgn. “Pilot Landelijke Vreemdelingen Voorziening (LVV)” een vrucht van een deal tussen de Rijksoverheid en de Vereniging Nederlandse Gemeenten (VNG). De Gemeente Utrecht doet mee om te onderzoeken hoe in de praktijk zogenaamde bestendige oplossingen (vergunning of terugkeer) gevonden kunnen worden voor mensen zonder papieren (ongedocumenteerden).

Met de Gemeente kwamen wij overeen dat de bestaande Utrechtse praktijk uitgangspunt voor de pilot is. Het veelvuldige overleg over de vaak complexe casuïstiek dat wij in deze pilot met IND en DT&V hebben gevoerd, heeft helaas nog niet kunnen leiden tot een groter aantal bestendige oplossingen voor onze mensen.

Het werk van de SNDVU zou niet mogelijk zijn zonder de deskundigheid, creativiteit en vasthoudendheid van onze medewerkers of zonder de inzet en betrokkenheid van onze vrijwilligers. Daarvoor dank. Ook met de goede samenwerking met collega-instellingen en met de Gemeente Utrecht prijzen we ons gelukkig.

Henk Brandt
voorzitter Bestuur SNDVU
mei 2020

WIE ONDERSTEUNEN WIJ

Al sinds 2001 ondersteunt de SNDVU uitgeprocedeerde asielzoekers die geen recht meer hebben op overheidsvoorzieningen (verblijf in een AZC), maar wel in Nederland verblijven. Het betreft hier uitgeprocedeerde asielzoekers waarbij sprake is van perspectief in de vorm van een verblijfsprocedure (regulier of asiel), perspectief op terugkeer of waarbij sprake is van een schrijnende situatie.

De groep bestaat hoofdzakelijk uit alleenstaande mannen, alleenstaande vrouwen met enkele kinderen en/of gezinnen. De SNDVU biedt ondersteuning door het geven van onderdak en leefgeld. Daarnaast worden mensen begeleid in hun sociaal/juridische procedures en worden activiteiten aangeboden.

Bewoners van de SNDVU hebben uiteenlopende achtergronden zowel cultureel, maatschappelijk als sociaal/psychisch en juridisch. Veelal speelt een meervoudige problematiek door de lange weg die zij achter zich hebben van de vlucht uit hun thuisland tot jarenlange opvang, uitgeprocedeed raken, uitzettingen uit AZC's, vreemdelingendetentie, zwerven in de illegaliteit en psychische problemen die niet of laat herkend zijn of ontstaan zijn door het leven in de illegaliteit.

De hierboven beschreven groep duiden we aan met de term "volwassenen". Aanvullend hierop ondersteunt de SNDVU een groep die wordt aangeduid met de term "Ex-AMA's". Het betreft mensen die als minderjarige in Nederland zijn gekomen, maar inmiddels volwassen zijn. Zij worden sociaal/juridisch ondersteund door het Ex-AMA team van Vluchtelingenwerk. De SNDVU is voor deze groep verantwoordelijk voor de opvang, het verstrekken van leefgelden en de woonbegeleiding.

Tabel 1. Samenstelling groep cliënten

	01-jan-19			31-dec-19		
	Volwassen	Ex-AMA	Totaal	Volwassen	Ex-AMA	Totaal
mannen	43	15	58	42	18	60
vrouwen	27	4	31	28	4	32
kinderen	3	0	3	1	0	1
Totaal	73	19	92	71	22	93

De groep mensen die bij ons verblijven hebben allen een asielachtergrond en zijn afkomstig uit conflictgebieden (bv. Afghanistan, Congo, Burundi, Soedan, Somalië), landen met een oorlogsverleden (bv. Sierra Leone, Guinee) of landen met een onderdrukkend regime (bv. Ethiopië, Eritrea en Iran). Landen of gebieden waar sprake is van een politiek zeer instabiel klimaat. Een aantal landen werkt daarbij niet mee aan terugkeer en het Nederlands asielbeleid biedt hierin geen oplossing. Als terugkeer niet lukt of niet mogelijk is, worden mensen vanuit AZC's of detentiecentra op straat gezet. Een probleem is vaak dat mensen niet (meer) over bewijzen van hun identiteit en nationaliteit beschikken, wat terugkeer soms onmogelijk maakt.

Petra is geboren in Ethiopië en heeft hier altijd gewoond. Haar ouders hadden de Eritrese nationaliteit en daarom heeft zij deze ook. Toen haar ouders in 2001 van Ethiopië werden gedeporteerd naar Eritrea, hield zij zich schuil en werkte als dertienjarig meisje als huishoudster bij een familie. Uiteindelijk werd ze 'door verkocht' naar een familie in Libanon waar ze het huishouden deed maar ook seksueel misbruikt werd door de man

des huizes. Uiteindelijk weet ze te vluchten en is ze via Syrië, Turkije en Griekenland in Nederland terecht gekomen. Zowel mentaal als fysiek helemaal kapot. Een verblijfsvergunning krijgt ze echter niet omdat ze niet kan aantonen dat ze uit Ethiopië komt en ook niet haar Eritrese nationaliteit kan aantonen. Geboortepapieren heeft ze echter nooit gehad. Al lange tijd proberen wij haar te helpen met het aantonen van haar Eritrese nationaliteit, maar tevergeefs. Ook Ethiopië erkent haar niet. Onlangs is ze via DT&V gepresenteerd bij de Ethiopische autoriteiten in het kader van het vaststellen van haar nationaliteit. Conclusie uit deze presentatie is dat ze haar Ethiopische nationaliteit niet kunnen vaststellen. Terugkeren lukt dus ook niet. Geen van de autoriteiten (Ethiopië noch Eritrea) neemt haar terug vanwege het ontbreken van geboortepapieren.

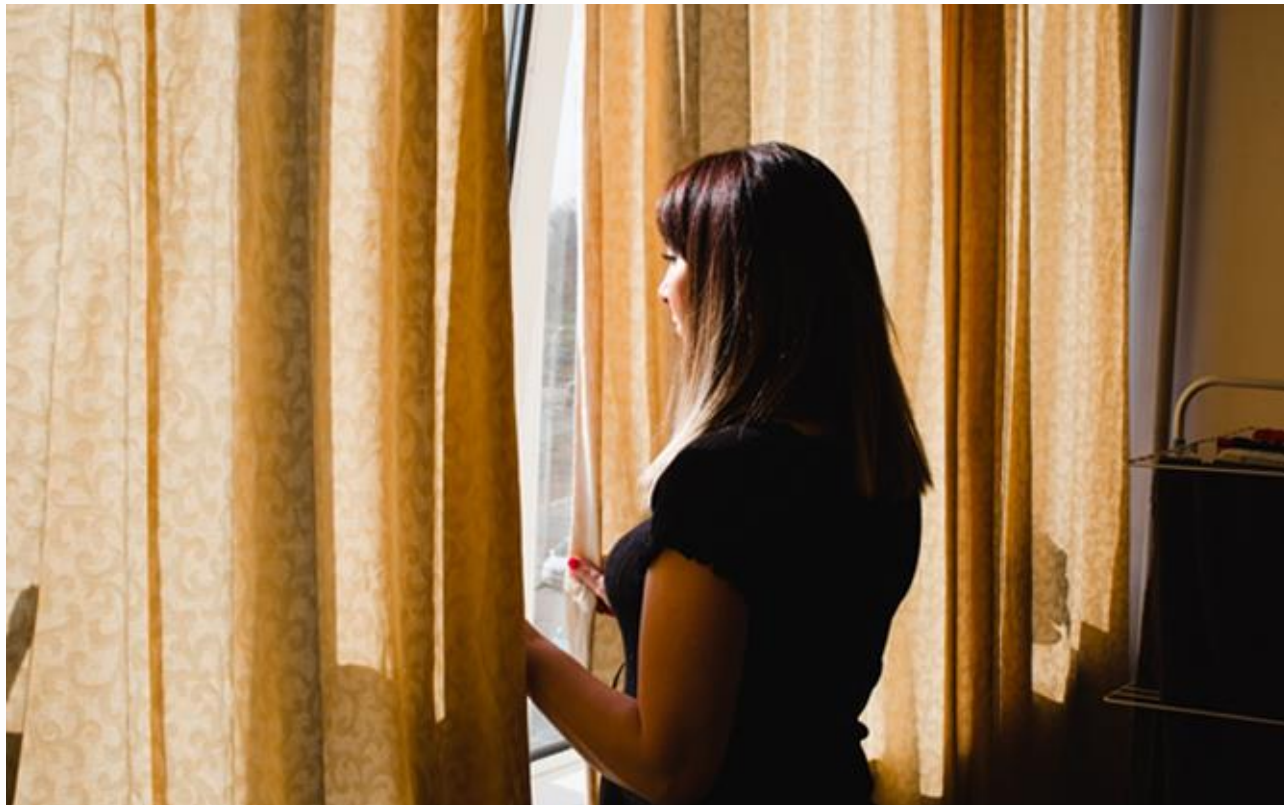
Onderstaande tabel laat zien hoe divers de samenstelling van onze bewoners is. Opvallend is de grote instroom van mensen afkomstig uit Iran. En daarnaast zien we ook dat de groep afkomstig uit Guinee aan het toenemen is en een relatief grote groep ex-ama's afkomstig uit Afghanistan. Deze groepen zijn ook het meest vertegenwoordigd op onze wachtlijst voor 2^e lijnsopvang.

Tabel 2. Land van herkomst

	01-jan-19		31-dec-19	
	Volwassen	Ex-AMA	Volwassen	Ex-AMA
Afghanistan	3	5	3	7
Algerije	2		2	
Armenië	5		2	
Azerbeidzjan	2		1	
Bangladesh		1		1
Burundi	2		1	
China	1			
Congo	5		7	
Cuba	3			
Ethiopië	7	1	5	1
Eritrea	3	2	5	3
Guinee	8	5	10	6
Irak	5		3	
Iran	16	2	21	2
Liberia	1			
Nigeria		1		1
Rusland	2	1	2	
Senegal			1	
Siërra Leone	3		3	
Soedan	1		1	
Somalië	3	1	3	1
Zimbabwe	1		1	
Totaal	73	19	71	22

HOE WIJ OPVANGEN

In 2019 ondersteunden wij in totaal 131 individuen (volwassenen en ex-ama's). De grootste groep wordt of zijn opgevangen in een van onze 21 huizen, verspreid over de stad. Een klein aantal kreeg alleen leefgeld en had elders woonruimte en/of was in afwachting van een plek bij ons. Instroom geschiedt voornamelijk vanuit de 1^e lijns spoedopvang; Stichting Toevlucht en/of Weerdsingel.

Van de bewoners wordt een zekere mate van zelfredzaamheid gevraagd. Mensen die een zeer intensieve begeleiding nodig hebben, worden, indien mogelijk, doorverwezen naar andere organisaties. Afhankelijk van de urgentie worden mensen zo snel mogelijk geplaatst. Tot moment van plaatsing ontvangen mensen alleen leefgeld. Een enkeling ontvangt alleen leefgeld, zij verblijven bij familie of vrienden of staan op de wachtlijst. Eén iemand ontving alleen onderdak. Dit betreft iemand die leefgeld van het COA krijgt, maar in een woning van de SNDVU verblijft. Deze man heeft een zodanige medische problematiek waarbij terugplaatsing naar een asielzoekerscentrum niet (meer) verantwoord wordt geacht. Mensen met een reguliere verblijfsvergunning verblijven in de opvang tot er huisvesting aangeboden wordt. Zij kunnen geen aanspraak maken op verblijf in een asielzoekerscentrum. Wanneer er recht op rijksopvang (asielzoekerscentrum) bestaat dan betekent dat degene hier naar toe doorstroomt, om zo ook plaats te maken voor iemand die geen recht heeft op rijksopvang. Alleen bij hele schrijnende omstandigheden maken wij een uitzondering.

De medewerkers van de SNDVU streven ernaar de samenstelling in de huizen zo stabiel mogelijk te houden. In principe wonen mannen en vrouwen gescheiden van elkaar. Er wordt zoveel mogelijk gestreefd naar een harmonieuze samenstelling van de groep bewoners in de huizen. Hierbij wordt rekening gehouden met afkomst, land van herkomst, leeftijd, geslacht en sociaal/psychische gesteldheid. De opvang is sober en tijdelijk van aard. Met de woningcorporaties zijn afspraken gemaakt met betrekking tot het maximaal aantal mensen in een huis. De inrichting van de huizen is hoofdzakelijk afkomstig van Stichting Emmaus of giften van particulieren. Incidenteel worden nieuwe spullen aangeschaft.

Tabel 3. Aard van de materiële ondersteuning

	01-jan-19		31-dec-19	
	Volwassen	Ex-AMA	Volwassen	Ex-AMA
leefgeld	5	2	7	
leefgeld en huisvesting	68	17	59	22
leefgeld en huur				
huisvesting			1	
(alleen)juridische begeleiding			4	
Totaal	73	19	71	22

WELKE ONDERSTEUNING BIEDEN WIJ

Criteria voor ondersteuning

Om voor ondersteuning door de SNDVU in aanmerking te komen, gelden een aantal criteria waaronder:

- regiogebondenheid
- er is sprake van een procedure maar er is geen recht op een overheidsvoorziening of;
- er is een (reëel) perspectief op een procedure of;
- ter voorbereiding op terugkeer
- in incidentele gevallen kan er sprake zijn van een bijzonder schrijnende situatie

Cliënten worden aangemeld door externe organisaties zoals het Ex-AMA team, Vluchtelingenwerk Nederland, STIL en IOM.

Aanmeldingsprocedure INLIA

In Utrecht zijn er verschillende opvangorganisaties voor ongedocumenteerden. Deze organisaties zijn onderverdeeld in 1^e lijns (spoed) opvang en 2^e lijns opvang. Allen organisaties met eigen specifieke criteria en specialisaties die aanvullend op elkaar werken. De SNDVU valt onder de 2^e lijns organisaties wat betekent dat een opvangverzoek eerst ingediend dient te worden bij INLIA. Deze derde partij toetst of de aanmelding aan de criteria voldoet en geeft vervolgens een positief of negatief advies. Wanneer wij van INLIA een positief advies ontvangen op een aanmelding plaatsen wij de betreffende persoon op onze wachtlijst. Wanneer wij plek hebben, nodigen we de persoon uit voor een intakegesprek en gaan vervolgens over tot plaatsing in één van onze huizen.

Sociaal/juridische begeleiding

Naast de opvang in de huizen en het verstrekken van leefgeld worden de volwassen bewoners sociaal/juridisch begeleid door daarvoor opgeleide medewerkers.

Door een intensieve begeleiding, gebaseerd op vertrouwen wordt gepoogd een reëel perspectief te creëren. Dit kan soms lang duren, waarbij niet gewerkt wordt met termijnen. Hierbij is wel van belang dat mensen gemotiveerd zijn om hun huidige situatie te veranderen. Allereerst wordt gekeken of er nog verblijfsrechtelijke mogelijkheden zijn. We zien regelmatig dat asiolverzoeken zijn afgewezen vanwege het ontbreken van onderliggende bewijzen van het asiolverhaal of dat er sprake is van lichamelijke en psychische klachten die niet eerder zijn onderzocht.

Als er juridisch geen mogelijkheden meer zijn, wordt ook over terugkeer gesproken. Leven in de illegaliteit wordt niet als een oplossing gezien.

Asielzoekers die inmiddels niet meer minderjarig zijn, worden opgevangen door de SNDVU en sociaal/juridisch begeleid door de medewerkers van het Ex-AMA team van Vluchtelingenwerk. De SNDVU en het Ex-AMA team overleggen regelmatig over de voortgang van de dossiers.

Complexiteit

Vaak zien we dat iemand uitgeduceerd geraakt is omdat zijn of haar verhaal niet geloofwaardig is bevonden, gebaseerd op onbenullige tegenstrijdigheden of vanwege het ontbreken van goede onderbouwing van het verhaal. Met nieuwe feiten wordt alsnog gepoogd een nieuw asiolverzoek in te dienen. Ook kan er sprake zijn van medische problematiek of spelen andere zaken een rol als bijvoorbeeld een kind in Nederland met de Nederlandse nationaliteit.

De complexiteit rondom de procedures neemt de laatste jaren alleen maar toe.

Advocaten krijgen steeds minder vergoedingen waardoor zij ook minder snel zaken aannemen die al eerder zijn afgewezen. Steeds meer advocaten brengen een bedrag in rekening voor de voorbereidingen die zij doen voor een zaak. Hierdoor is er door de jaren heen steeds meer voorbereidend werk in zaken bij de sociaal/juridisch medewerkers komen te liggen.

Begeleiding na uitstroom

Per oktober 2019 hebben we extra uitbreiding gekregen van een juridisch medewerker. Hiermee hebben we nu extra ruimte om cliënten ook te blijven begeleiden wanneer zij bij ons uitstromen naar een asielzoekerscentrum. Aangezien de juridisch medewerkers veel werk en tijd stoppen in de voorbereiding van een nieuwe aanvraag, goed op de hoogte zijn van het verhaal en de situatie van de client en een vertrouwensrelatie hebben opgebouwd, is het wenselijker dat de (juridische)begeleiding kan worden voortgezet, totdat er daadwerkelijk een bestendige oplossing voor de client is bereikt.

Eind 2019 begeleiden wij nog 15 cliënten die datzelfde jaar zijn uitgestroomd naar Rijksopvang en waarbij hun zaak nog niet is opgelost. Ook begeleiden wij nog 5 cliënten die al in 2018 zijn uitgestroomd naar Rijksopvang, maar waarbij de procedure nog lopende is.

OM WIE GAAT HET ALLEMAAL EN WAT ZIJN DE ACHTERGRONDEN

Medische problematiek

Cliënten met een psychische of psychiatrische aandoening

Dit betreft vaak zeer kwetsbare mensen die door hun labiele situatie tussen de wal en het schip vallen. Een groot gedeelte van de groep kampt met een post traumatische stress stoornis (PTSS) en/of een depressie. Om tot een goede behandeling en begeleiding te komen is vooral voor deze groep een stabiele woonsituatie onontbeerlijk. Naast het bieden van een woonplek en sociale activering, onderhoudt de SNDVU contact met de behandelaren van deze mensen. Zo houden we een goed beeld van iemands situatie en kan een juridische procedure beter onderbouwd worden. Daarbij wordt onderzocht of behandeling en medicatie in land van herkomst aanwezig zijn.

Ferat komt oorspronkelijk uit Algerije en is al sinds begin jaren 90 in Nederland. Hij verblijft al jaren in een begeleid wonen instelling. Hij kan niet voor zichzelf zorgen en is psychotisch. Zijn juridisch contactpersoon heeft samen met de advocaat al een aantal jaar geleden een artikel 64 aanvraag ingediend. Dit is een aanvraag voor uitstel van vertrek in verband met medische redenen. Na een afwijzing van de IND heeft de Rechtbank het beroep gegrond verklaard, waardoor de beslissing opnieuw openstaat bij de IND. Alle partijen zijn het erover eens dat er een medische noodsituatie zal ontstaan als Ferat niet de juiste medische behandeling krijgt. Ook staat niet ter discussie dat de behandeling en ondersteuning die Ferat nu krijgt, niet aanwezig is in Algerije. Er wordt echter naar een alternatieve behandeling in Algerije verwezen die volgens de IND voldoende is om een medische noodsituatie te voorkomen, ondanks dat 3 betrokken artsen bij Ferat verklaren dat dit absoluut niet voldoende zal zijn en er een noodsituatie zal ontstaan.

Ook maken we ons ernstig zorgen over een man die bij ons in de opvang verblijft:

Bekan is gevlucht vanuit Iran en is bekeerd tot het christendom. Een eerdere asielaanvraag is afgewezen omdat de IND zijn bekering ongeloofwaardig vond. Met behulp van zijn juridisch contactpersoon is een herhaald asielverzoek onderbouwd en inmiddels ingediend. Het gaat echter zeer slecht met Bekan. Hij is zeer depressief en suïcidaal, waardoor hij binnenkort zal worden opgenomen. Zijn contactpersoon heeft nauw contact met de behandelaar van de GGZ instelling en de crisisdienst.

Mensen waarbij sprake is van een medische problematiek kunnen een beroep doen op artikel 64 van de vreemdelingenwet. Een toekenning van artikel 64 geeft uitstel van vertrek. Na een jaar uitstel van vertrek te hebben gehad, kan iemand in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning op medische gronden. Waar wij in de praktijk vaak tegenaan lopen, is dat wel erkend wordt dat er sprake is van een ernstige medische problematiek waarbij medische behandeling noodzakelijk is, maar er wordt gezegd dat deze medische behandeling ook wel in het land van herkomst kan worden ondergaan. Er wordt geen of onvoldoende rekening gehouden met de toegankelijkheid van deze medische zorg, de samenhang van de verschillende problematieken, de behandelomgeving en de methode van behandelen. In veel delen van Afrika bestaat de psychische gezondheidszorg bijvoorbeeld nog uit het ketenen van patiënten en toedienen van zware medicijnen.

Sam is afkomstig uit Nigeria en al sinds 2003 in Nederland. Hij heeft eerder een hersenbloeding gehad vanwege een zeer hoge bloeddruk en zit zijn leven lang vast aan medicatie en zijn bloeddruk is erg onstabiel. Samen met zijn juridisch contactpersoon is besloten om een artikel 64 aanvraag in te dienen. Sam heeft namelijk medische

behandeling en medicatie nodig die hij in Nigeria nooit zelf zou kunnen bekostigen. Alle benodigdheden voor de procedure worden verzameld: een Nigeriaans paspoort, een kostenoverzicht van behandeling en medicatie uit Nigeria, een overlijdensbericht van zijn moeder, een rapport van een arbeidsongeschiktheidsdeskundige die betrokkene heeft onderzocht en tenslotte informatie over de positie van Sam in Nigeria, afkomstig van een minority stam. De IND wijst de aanvraag echter af omdat volgens hen onvoldoende is aangetoond dat de behandeling/medicatie niet toegankelijk is voor Sam. Verwacht wordt dat hij inzicht geeft in de financiën van zichzelf en familie in Nigeria. Er wordt geen rekening gehouden met het feit dat Sam al meer dan 16 jaar weg is uit Nigeria, zijn moeder al is overleden en hij geen contact heeft met eventuele andere familieleden als die er al zijn.

Cliënten met een (lichamelijke) medische problematiek.

Naast dat er een grote groep mensen wordt opgevangen met een psychische problematiek, worden er ook mensen opgevangen waarbij sprake is van een lichamelijke medische problematiek. Sommige gevallen zijn daarbij zeer gecompliceerd van aard. We hebben momenteel bijvoorbeeld een man in de opvang die onlangs een niertransplantatie heeft gehad, een man die een hersenbloeding heeft gehad en daardoor zijn leven lang aan medicatie vastzit. Maar ook meerdere mensen met diabetes type 1, een man die deels blind is en een vrouw met HIV.

Cliënten met een aanvraag verblijf bij kind.

Dit betreft gescheiden ouders waarvan het kind of kinderen een geldige verblijfsvergunning in Nederland hebben of de Nederlandse nationaliteit. Zo'n aanvraag duurt lang en geeft tussentijds geen recht op opvang.

Dennis komt uit Burundi en verblijft sinds 2004 in Nederland. Hij heeft dan een verblijfsvergunning op grond van het categoriaal beschermingsbeleid dat is ingesteld voor Burundi. Na het vervallen van het beleid wordt een verlengingsaanvraag niet verleend en raakt hij in 2008 uitgeprocedeerd. Uitzetting naar Burundi lukt niet en hij belandt weer in een asielzoekerscentrum. Daar ontmoet hij de moeder van zijn dochter, die in 2011 wordt geboren. Moeder en dochter krijgen een verblijfsvergunning. Dennis niet, omdat er geen sprake is van gezinshereniging maar gezinsvorming. Dennis zou vanuit Burundi wel contact kunnen onderhouden met zijn dochter, aldus de immigratiedienst. Na een jarenlang gevecht met de immigratieregels krijgt Sam in 2019 dan eindelijk ook een verblijfsvergunning vanwege zijn (inmiddels Nederlandse) dochter in Nederland.

Cliënten waarvoor een herhaalde asielprocedure opgestart wordt

Voor de grootste groep bewoners in de opvang wordt een herhaalde asielaanvraag voorbereid. Gemiddeld bestaat deze groep uit 43 cliënten. Een herhaalde asielaanvraag kan worden gedaan als er nieuwe feiten en/of omstandigheden zijn. Bijvoorbeeld nieuwe bewijsstukken, veranderingen in het land van herkomst, politieke (beleids)veranderingen en/of onderliggende medische rapportages die het eerdere asielverhaal kunnen onderbouwen. In de praktijk zien we bijvoorbeeld regelmatig dat er in de eerste procedure weinig of geen aandacht is besteed aan een trauma van mensen of andere mentale of fysieke klachten die voortkomen uit het gestelde asielrelaas. Voor veel cliënten vragen wij dan een onderzoek aan bij het IMMO. Het IMMO is een Instituut voor Mensenrechten en Medisch Onderzoek. In de rapportage die zij maken wordt een verband gelegd tussen gesteld asielrelaas en de psychische (trauma) en lichamelijke klachten ten gevolge van martelingen.

Andere cliënten lopen bijvoorbeeld gevaar bij terugkeer vanwege hun politieke activiteiten voor een oppositie partij. Samen met cliënt proberen wij bewijzen te verzamelen van hun activiteiten en/of vragen een expert een onderzoek te doen en rapportage te schrijven over de persoonlijke situatie van cliënt en de risico's die hij of zij loopt bij terugkeer. Met een goed onderbouwde rapportage kan een herhaalde asielaanvraag worden ingediend. Een herhaalde asielaanvraag goed onderbouwen kost echter vaak veel werk en daarmee ook veel tijd.

In 2019 hebben wij een Cubaanse familie in de opvang die vanwege hun anti politieke uittalingen en steun voor de oppositie in Cuba gevaar lopen. Samen met de familie zijn we aan de slag gegaan om bewijzen te verzamelen van hun activiteiten, (radio)interviews die zij hebben gedaan en een verklaring van de oppositie partij. De herhaalde asielaanvraag is ingediend en de familie is uit onze opvang doorgestroomd naar een asielzoekerscentrum. Ze wachten momenteel nog steeds op een interview met de immigratiedienst.

In 2018 zagen we een toename van cliënten die op grond van hun bekering naar het christendom gevaar lopen in het land van herkomst. Met name mensen uit Iran en Afghanistan. Zij hebben eerder een asielaanvraag gedaan op grond van hun bekering maar dat is toen niet geloofd door de IND. Ook hebben we enkele mannen en vrouwen in de opvang die vanwege hun geaardheid gevaar lopen in hun land van herkomst.

Bijvoorbeeld Lisa uit Afghanistan. Zij is lesbisch en heeft in Nederland ook een relatie met een vrouw. De IND oordeelde eerder dat ze haar geaardheid niet geloofwaardig vonden, omdat ze niet goed kon verklaren tijdens het interview. Samen met haar contactpersoon heeft Lisa gewerkt aan het kunnen en durven praten over haar gevoelens, wat lesbisch zijn in Afghanistan voor haar heeft betekend, welke problemen ze heeft ondervonden en wanneer/hoe ze erachter kwam dat ze lesbisch was. Ook hebben verschillende LHBT organisaties een steunverklaring geschreven. Na haar interview met de IND krijgt Lisa direct een asielvergunning.

Procedures Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) en het Committee against Torture (CAT) en hoger beroep.

Deze procedures lopen lang en deze mensen verblijven soms jaren in de opvang. Het treft ook mensen die in afwachting zijn van een uitspraak in hoger beroep bij de Raad van State. Er is dan geen recht op rijksopvang, terwijl er positieve uitspraken op kunnen volgen. Een toegewezen VOVO in hoger beroep kan wel weer recht op rijksopvang geven. In de praktijk zien wij echter ook dat mensen alvorens er een toewijzing van de VOVO is, verwijderd zijn uit de Rijksopvang en dus op straat terecht zijn gekomen. Wanneer er door een toegewezen VOVO weer recht op Rijksopvang ontstaat, kunnen zij weer bij ons uit de opvang doorstromen naar Rijksopvang.

In 2018 hebben we een Congolese man in de opvang die met onze hulp een herhaalde asielaanvraag heeft gedaan. Ter ondersteuning van deze aanvraag heeft het IMMO een medisch onderzoek verricht bij betrokkene en een rapport opgesteld met hun conclusies. Hier kwam uit dat de psychische klachten van betrokkene typerend zijn voor de kern van het gestelde asielrelaas, dat deze klachten zeker interfereren op het doen van een compleet en consistent verhaal. Het IMMO overwoog dat de littekens die betrokkene heeft zeer consistent zijn met het gestelde oorzakelijke geweld. Die IND wijst de asielaanvraag echter af. De IMMO rapportage is een deskundigenbericht maar ze kunnen niet met de volle 100% zeggen dat de psychische klachten en littekens inderdaad zijn ontstaan zoals is gezegd. Er is dus altijd een kans dat het verhaal van betrokkene niet klopt. Ook de rechter is akkoord gegaan met de gemotiveerde afwijzing van de IND. Omdat wij en de advocaat de beslissing zo onrechtvaardig vinden heeft de advocaat een klacht ingediend bij het CAT. Het CAT heeft de klacht inmiddels in behandeling genomen en de Immigratiedienst heeft gereageerd. We wachten af op een beslissing van het CAT.

Clënten die slachtoffer zijn van mensenhandel en/of uitbuiting (B8 procedure)

Wanneer iemand slachtoffer is geworden van mensenhandel en/of uitbuiting dan kan hij of zij aangifte hiervan doen bij de politie. Gedurende de behandeling/onderzoek van de aangifte kan iemand een (tijdelijke) verblijfsvergunning krijgen volgens de zogenoemde 'B8-regeling'. Wij zien regelmatig cliënten waarbij (zeer waarschijnlijk) sprake is geweest van mensenhandel dan wel (seksuele) uitbuiting. De procedure/aangifte is echter zeer zwaar voor de betreffende cliënt en vaak zijn er uiteindelijk toch te weinig aanknopingspunten voor de politie om een verdachte op te sporen en/of daadwerkelijk te vervolgen, waardoor we in samenwerking met de advocaat en cliënt er vaker voor kiezen om een andere verblijfsrechtelijke procedure te starten.

Daisy komt uit Senegal. Senegal wordt door de immigratiedienst gezien als een veilig land. Echter is Daisy gevlucht omdat ze lesbisch is en daardoor veel problemen heeft ondervonden in Senegal. Haar asielaanvraag in Nederland werd afgewezen. Ze is vervolgens in de illegaliteit beland en in een circuit van (seksuele) uitbuiting. Samen met haar advocaat onderzoeken we of ze aangifte tegen haar uitbuiters kan doen, of dat we toch een herhaalde asielaanvraag gaan indienen.

Clënten die bezig zijn met de voorbereiding op terugkeer.

In de opvang ondersteunen we ook mensen die zich voorbereiden op terugkeer naar land van herkomst. Een aantal stroomt in via het IOM. Dit betreft mensen die over het algemeen de laatste stappen nog moeten zetten om hun terugkeer te bewerkstelligen.

Eind 2019 is er een vrouw bij ons ingestroomd afkomstig uit Suriname. Ze is bezig met terugkeer maar heeft nog even nodig om wat zaken op orde te brengen. Ze verbleef in een ongezonde situatie bij een kennis thuis, en was geholpen met tijdelijke opvang bij ons.

Soms zijn mensen bij ons in de opvang ingestroomd met een bepaald verblijfsrechtelijk perspectief, maar blijkt uiteindelijk dat dit perspectief in Nederland niet reëel (meer) is. Dan wordt terugkeer bespreekbaar gemaakt. En soms gaat het om mensen die wel inzien dat hun toekomst niet in Nederland ligt, maar met nog te veel dilemma's zitten om de stap terugkeren naar land van herkomst te maken. Of de wil is er wel om terug te keren maar door allerlei administratieve redenen lukt dit niet. Bv. door het ontbreken van identiteitsdocumenten.

Paul komt uit Congo. Zijn asielaanvraag is jaren terug afgewezen en hij heeft besloten terug te keren naar Congo en mist zijn kinderen daar ontzettend. Al ander halfjaar is hij bezig om de juiste papieren te regelen om te kunnen terugkeren. Hij heeft contact met de DT&V en het IOM hierover, en verschillende keren de ambassade bezocht voor papieren, helaas tevergeefs. Al meerdere keren is het verstrekken van een Laissez Passer (een eenmalig reisdocument om terug te keren) geweigerd, ondanks dat hij bewijzen heeft uit Congo te komen. Waarom het document precies niet wordt afgegeven is onduidelijk, maar waarschijnlijk heeft het te maken met zijn stam, die in Congo ernstig gediscrimineerd wordt.

Clënten die we om humanitaire redenen opvangen

Soms is een situatie zodanig schrijnend, zonder dat er direct een perspectief op een verblijfsrechtelijke procedure dan wel terugkeer is. Ondanks het ontbreken van dit perspectief kan soms toch besloten worden om op te vangen.

Bijvoorbeeld onze oudste bewoonster Sara van 72 jaar. Ze is afkomstig uit Eritrea maar heeft dertig jaar lang in Saoedi Arabië gewoond. Toen ze met een visum haar zoon in Nederland kwam bezoeken, is haar verblijfsrecht in Saoedi Arabië ingetrokken, waardoor ze niet meer terug kan komen. Terugkeer naar Eritrea is ook geen optie. Ze is daar al 30 jaar niet meer geweest en heeft daar geen familie meer. Ze is 72 en afhankelijk van zorg. Ze is erg slecht ter been en gebruikt medicatie.

EN WAT ZIJN DE RESULTATEN

Om in aanmerking te komen voor ondersteuning bij de SNDVU dient er naast regiobinding, sprake te zijn van een perspectief. Hiermee wordt bedoeld dat er een mogelijkheid moet zijn voor een kansrijke procedure, dan wel terugkeer naar het land van herkomst. Er moet dus een perspectief zijn op uitstroom. In een enkel geval wordt besloten om iemand vanwege schrijnende redenen toch te ondersteunen ondanks het ontbreken van een direct perspectief. Gedurende de begeleiding kan het perspectief ook veranderen. Bijvoorbeeld als een nieuwe verblijfsprocedure niet is gelukt en terugkeer naar het land van herkomst in beeld komt. Of wanneer er gedurende het begeleidings-traject besloten wordt een andere verblijfsprocedure te starten dan eerder was bedacht.

Tabel 4. In- en uitstroom cliënten in 2019

	Volwassenen	Ex-AMA's	Totaal
instroom	30	8	38
uitstroom	32	6	38

In 2019 is ongeveer 40% van de bewoners bij ons uitgestroomd. De meeste van hen zijn uitgestroomd vanwege een herhaalde asielaanvraag of een aanvraag op basis van artikel 64 en kregen daardoor weer recht op verblijf in een asielzoekerscentrum. Negen bewoners kregen alsnog een verblijfsvergunning. Van één bewoner hebben we de opvang beëindigd in verband met terugkeer naar zijn land van herkomst, maar die is uiteindelijk niet teruggekeerd. Een andere man hebben we moeten terugverwijzen naar de aanmeldende organisatie omdat hij niet geschikt was om te verblijven in onze opvang.

Redenen voor uitstroom volwassen bewoners over 2019

Tabel 5. Uitstroom per categorie in 2019

Verblijfsvergunning op basis van een herhaalde asielaanvraag	3
Verblijfsvergunning regulier (Medisch)	1
Verblijfsvergunning regulier (Chavez – bij Nederlands kind)	1
Verblijfsvergunning regulier (Kinderpardon)	4
Uitplaatsing naar een AZC op basis van een herhaald asielverzoek	16
Uitplaatsing naar een AZC op basis van Art. 64	4
Emigratie naar een ander land	1
Ondersteuning beëindigd / overdracht naar andere opvang	2
Met onbekende bestemming vertrokken	0

Voor de redenen van instroom en uitstroom van de Ex-AMA's verwijzen we naar het jaarverslag van het Ex-AMA team van Vluchtelingenwerk.

De situatie in land van herkomst, de lange procedures in Nederland, het wel/niet meewerken van een land aan terugkeer, maar ook de tijd die de voorbereiding op een sterk onderbouwde procedure kost zijn van grote invloed op de periode waarin iemand uitstroomt. Sommigen mensen verblijven zeer lange tijd in de opvang, anderen stromen na een vrij korte periode weer door.

In 2019 zijn er 32 volwassenen uitgestroomd, waarvan er 6 ook datzelfde jaar ingestroomd waren. Het overgrote gedeelte dat is uitgestroomd zat al langer in de opvang.

Gelet op de grote diversiteit en kleine aantallen is het niet mogelijk in statistische termen te spreken over de gemiddelde duur van de geboden opvang. Zonder op specifieke groepen in te gaan, hebben we wel gekeken naar de gemiddelde duur van de opvang van de cliënten die in 2019 zijn opgevangen en uitgestroomd. Samengevat is er het volgende beeld:

Op 31-12-2019 verblijven er in totaal nog 71 volwassenen in de opvang

Lopende duur van de opvang

- 1 week tot 3 maanden: 11
- 3 tot 6 maanden: 7
- 6 maanden tot 1 jaar: 9
- 1 tot 3 jaar: 27
- Langer dan 3 jaar: 17

Op 31-12-2019 verblijven er in totaal nog 22 ex-ama's in de opvang

Lopende duur van de opvang

- 1 week tot 3 maanden: 3
- 3 tot 6 maanden: 3
- 6 maanden tot 1 jaar: 5
- 1 tot 3 jaar: 7
- Langer dan 3 jaar: 4

In 2019 zijn er in totaal 32 Volwassenen uitgestroomd.

Duur van de opvang

- 1 week tot 3 maanden: 3
- 3 tot 6 maanden: 2
- 6 maanden tot 1 jaar: 7
- 1 tot 3 jaar: 8
- Langer dan 3 jaar: 12

In 2019 zijn er in totaal 6 Ex-ama's uitgestroomd.

Duur van de opvang

- 1 week tot 3 maanden: 0
- 3 tot 6 maanden: 2
- 6 maanden tot 1 jaar: 1
- 1 tot 3 jaar: 3
- Langer dan 3 jaar: 0

Van de volwassen groep hebben we in 2019 in totaal 103 cliënten ondersteund. Bestaande uit 62 Mannen en 41 vrouwen. 3 daarvan waren minderjarige kinderen die samen met hun vader en of moeder in de opvang verbleef. Daarnaast hebben we in 2019 nog 28 ex-ama's kunnen ondersteunen met huisvesting en activering. Deze groep bestaat uit 23 mannen en 5 vrouwen.

ACTUALITEITEN SNDVU

SNDVU in de media

In maart 2019 heeft Wethouder Maarten van Ooijen een vlog gemaakt over de opvang van asielzoekers zonder verblijfsvergunning in Utrecht. Hij bracht onder andere een bezoek aan de SNDVU en sprak daar met de coördinator van de SNDVU en een oud cliënt die in onze opvang heeft verbleven en inmiddels een asielvergunning heeft gekregen.

Ook heeft de SNDVU in 2019 meegewerkt aan een reportage van het Vlaamse programma 'Ter Zake'. De reportage gaat over het succes van het Utrechts model van opvang en begeleiding aan ongedocumenteerden en wat België hier van zou kunnen leren en overnemen. Ook wethouder Maarten van Ooijen komt aan het woord en een oud cliënt van de SNDVU.

De video's zijn te bekijken via de website.

Workshop in Cyprus over detentie vanwege de immigratie status

In december 2019 is de coördinator van de SNDVU uitgenodigd door de International Detention Coalition (IDC) voor een tweedaagse workshop in Cyprus. De IDC is een netwerk over de hele wereld met meer dan 400 aangesloten organisaties, religieuze groepen, academici, professionals en individuen die werken in meer dan 90 verschillende landen met

vluchtelingen, asielzoekers en migranten die te maken hebben met immigratie detentie.

Vanuit IDC was een workshop rondom 'case management als alternatief voor detentie' georganiseerd, waarvoor de SNDVU werd uitgenodigd om te participeren in de workshop en te

vertellen over de opvang en begeleiding die wij geven en onze samenwerking hierin met de gemeente Utrecht. Er waren deelnemers van hulporganisaties uit verschillende landen zoals o.a. Bulgarije, Italië, Griekenland en Polen. Een zeer geslaagde en leerzame workshop voor alle aanwezigen.

ACTUALITEITEN UTRECHT EN LANDELIJK

Utrecht LVV pilot stad

Eind 2018 is er een akkoord ondertekend tussen de VNG en het Rijk over het ontwikkelen van pilot LVV's in vijf gemeenten, waaronder Utrecht. In de LVV's krijgen ongedocumenteerden onderdak en begeleiding met als doel het alsnog realiseren van een bestendige oplossing voor hun situatie, wat kan betekenen dat zij alsnog een verblijfsvergunning krijgen, terugkeren naar het land van herkomst of doormigreren. Op basis van de kennis en ervaring die in de pilots is opgedaan, wordt besloten hoe de LVV's er precies uit komen te zien met een eventuele uitbreiding naar acht locaties. Gedurende de pilots zullen de LVV's in de steden er verschillend uit komen te zien.

In Utrecht zijn de verschillende hulporganisaties die hulp bieden aan ongedocumenteerden gezamenlijk de 'LVV'. De LVV is dus niet één locatie, maar is het gehele netwerk van aanmeldloket en 1e lijns- en 2e lijnsopvang in Utrecht die hiervoor subsidie ontvangen van de gemeente. Om te waarborgen dat wij onafhankelijk blijven en kunnen blijven doen wat wij doen, hebben we als Utrechtse maatschappelijke organisaties en de gemeente Utrecht gezamenlijk een samenwerkingsovereenkomst omtrent de LVV ondertekend. Deze ondertekening heeft op 19 maart 2019 plaatsgevonden op locatie bij de SNDVU met Wethouder Maarten van Ooijen.

Op 1 april 2019 is de pilot LVV daadwerkelijk van start gegaan in Utrecht. In Utrecht ziet de praktijk er niet heel anders uit dan vóór de pilot, zoals ook overeengekomen in de samenwerkingsovereenkomst met de gemeente. Wel zijn er veel verschillende overleggen bij gekomen zoals o.a. het Lokaal Samenwerkings Overleg (LSO) en het Afstemmingsoverleg waarbij Rijksdiensten, gemeente en NGO's bij elkaar zitten. Maar ook overleggen tussen de NGO's uit de verschillende pilot LVV gemeenten.

Zoals vastgelegd in onze samenwerkingsovereenkomst met de gemeente heeft de Utrechtse pilot tot doel om de mogelijkheden tot het bereiken van persoonlijk herstel van betrokkenen en van bestendige oplossingen voor betrokkenen te vergroten. Om dit doel te kunnen realiseren zijn met name de LSO besprekingen waar de casuïstiek besproken wordt een belangrijke pijler.

Het Lokaal Samenwerkings Overleg (LSO)

In het LSO overleg zitten afgevaardigden van de IND, DT&V, AVIM, de NGO's en de gemeente die tevens voorzitter is. De SNDVU is vaste partner aan tafel bij het overleg. Hier worden, onder voorwaarde van toestemming van betrokkenen, ter bevordering van een bestendige oplossing, zaken van onze cliënten besproken. Vanuit de SNDVU zijn we positief over het feit dat er vanuit het Rijk eindelijk erkenning is voor de doelgroep die wij al zo lang ondersteunen. Ook zijn we positief over de opzet van een LSO overleg zodat betrokken partijen bij elkaar zitten en betrokken zijn bij een specifiek dossier, de communicatielijnen kort zijn en er gezamenlijk gekeken kan worden naar een bestendige oplossing voor onze bewoners.

Terugkijkend op het eerste halfjaar van de LVV en het LSO zijn we teleurgesteld in de ruimte die er niet blijkt te zijn bij de Rijkspartijen. Door gezamenlijk casussen te bespreken zouden we eerder komen tot een bestendige oplossing. Maar een gekozen oplossingsrichting binnen het LSO blijkt niet zwaarwegend te zijn. Uiteindelijk zal een procedure via de reguliere wegen moeten worden opgestart en blijft de beslismedewerker, die het dossier toebedeeld krijgt, degene die beslist in de zaak. Ook het afschaffen van de ministeriele discretionaire bevoegdheid zorgt voor minder ruimte en de buitenschuld procedure die moeilijker is geworden.

Al voor de start van de LVV is er door de betrokken pilot gemeenten en NGO's bij het Ministerie aangegeven dat er medewerkers aan tafel moeten zitten die beschikken over voldoende beleidsruimte en mandaat en daarnaast pragmatisch/flexibel kunnen omgaan met individuele casussen. Alleen dan kunnen we daadwerkelijk het doel bereiken om tot meer bestendige oplossingen te komen in de vaak complexe casuïstiek en kan de LVV een succes worden.

Monitoring pilot LVV

Vanuit het Rijk is het WODC gevraagd een onderzoek te doen naar de pilot LVV in de diverse steden. Dit onderzoek zal plaatsvinden in twee delen. Het eerste deel is uitbesteed aan het onderzoeksbureau Regioplan, dat in 2020 een rapport zal uitbrengen met een evaluatie over het proces en tot standkoming van de LVV's. Wanneer en door wie het tweede deel van het onderzoek zal plaatsvinden, is nog onbekend. Regioplan heeft een aantal keer met de SNDVU gesproken en een paar interviews bij cliënten afgenomen.

Maar ook de NGO's houden gezamenlijk een monitoringssysteem bij en hebben de intentie om in 2020 een eigen evaluatierapport uit te brengen. In een gezamenlijk opgezet systeem houden wij als landelijke NGO-LVV deelnemers onze resultaten bij. Niet alleen kwantitatief, maar ook de kwalitatieve resultaten die we hebben bereikt.

PAS-werkgroep

Ook afgelopen jaar is de PAS-werkgroep weer heel actief geweest in het creëren van meer ontwikkelingsmogelijkheden voor ongedocumenteerden. Project Aan de Slag (PAS) is een samenwerkingsverband van verschillende Utrechtse organisaties die hulp bieden aan ongedocumenteerden. Na het unaniem aangenomen raadsvoorstel van GroenLinks 'Ontwikkelingsmogelijkheden voor Ongedocumenteerden' in 2018, heeft de werkgroep een extra boost gekregen en ook subsidie, waardoor de werkgroep meer ruimte kreeg om mogelijkheden voor de doelgroep uit te breiden.

Op 16 mei 2019 is er een Raadsinformatie bijeenkomst geweest over de voortgang van de werkgroep na het aangenomen Raadsvoorstel. De bijeenkomst was druk bezocht door raadsleden en andere betrokkenen. In werkgroepjes zijn we uit elkaar gegaan om verder te praten over de knelpunten waar we nog steeds als werkgroep tegenaan lopen en mogelijke oplossingen. Het grootste knelpunt waar we mee te maken hebben is dat er veel wettelijk is verboden voor onze doelgroep. Ongedocumenteerden mogen niet alleen niet (betaald) werken, maar het is officieel zelfs niet toegestaan om vrijwilligerswerk te doen. Ook het doen van een opleiding of een studie is erg

moeilijk, doordat scholen vaak een geldig legitimatiebewijs eisen bij de start van de opleiding en omdat ze geen overheidsbijdrage ontvangen voor het aannemen van een ongedocumenteerde student. Op een bijeenkomst in juni 2019 met lokale en ook landelijke raadsleden van GroenLinks hebben we o.a. hier nog over door gepraat. We zijn nu vooral afhankelijk van de 'Goodwill' van bedrijven, organisaties en scholen. Een echte structurele oplossing zou alleen kunnen met medewerken van het Rijk door aanpassing van de wet of aangepaste beleidsregels.

We hebben in 2019 een aantal bijeenkomsten m.b.t. activering en ontwikkelingsmogelijkheden voor ongedocumenteerden gehad bij het Ministerie in Den Haag, om te kijken of er ruimte is om wet- of regelgeving aan te passen zodat we meer mogelijkheden kunnen creëren voor onze doelgroep. Helemaal nu er een samenwerking is tussen de gemeente en ons als uitvoerende organisaties in de pilot LVV en één van de ontwikkelopdrachten 'activering' is. Helaas hebben de overleggen met het Ministerie hierin nog niets opgeleverd.

MAATSCHAPPELIJKE BEGELEIDING

Onze cliënten in de opvang hebben net als ieder ander behoefte aan een zinvolle dagbesteding. Er zijn echter nauwelijks mogelijkheden om structurele activiteiten te ondernemen. De mate waarin cliënten zelf verantwoordelijkheid kunnen nemen voor het invullen van hun leven is beperkt, doordat de meesten van hen niet of nauwelijks kunnen werken of een opleiding kunnen volgen en het leefgeld te beperkt is voor het ondernemen van activiteiten buiten de opvang. Het niet mogen werken en het niet kunnen volgen van onderwijs geeft de mensen in de opvang het gevoel dat ze kostbare tijd verliezen. De dagen zijn gevuld met wachten. Langdurige passiviteit heeft een ook negatieve invloed op de gezondheid, de bereidheid over terugkeer na te denken en integratie na vergunning-verlening.

Wij vinden dit geen goede ontwikkeling en helpen hen daarom aan een zinvolle dagbesteding en stimuleren om activiteiten te ondernemen. Ook vrijwilligerswerk buiten de opvang is om diverse redenen moeilijk te realiseren. Vandaar dat wij erg blij zijn met de tijd en energie die vrijwilligers aanbieden om hierin mee te helpen zoeken of door contact uit hun sociale isolement te halen. Helaas gaat dit niet altijd even makkelijk. Recreatieve activiteiten worden niet altijd als 'zinvol' ervaren. Cliënten ervaren, ongeacht hun opleidingsniveau, vooral stress vanwege de verveling en het ontbreken van een dagbesteding. De inactiviteit tijdens het verblijf in de Noodopvang en het ontbreken van regie over het eigen leven heeft een negatief effect op de psychische gezondheid van de cliënten. Dit effect is groter naarmate het verblijf in de opvang langer duurt. Dit is het gevolg van verschillende factoren die tijdens dat verblijf ervaren worden, zoals de onzekerheid over de verblijfsprocedure, het nietsdoen, de afwezigheid van familieleden, zorgen over de kinderen, het verhuizen en een gebrek aan onafhankelijkheid. Een gebrek aan evenwicht in macht en het ontbreken van zinvolle tijdbesteding zijn niet bevorderlijk voor het behoud en het aanspreken van veerkracht van cliënten in de opvang. Het begeleiden van het samen wonen en het activeren van cliënten is van belang om sociaal isolement, zelfuitsluiting en vereenzaming te voorkomen of te beperken. Een stabiele leefplek is belangrijk zodat er gewerkt kan worden aan perspectief.

Woonbegeleiding

Doel van de woonbegeleiding is de zelfredzaamheid van de cliënten verhogen en hen begeleiden naar het zo zelfstandig mogelijk voeren van een huishouding. Onder begeleiding van de huismeester en medewerker woonbegeleiding worden zaken als hoe om te gaan met elektriciteit, verbruik en besparing besproken, alsmede het samenwonen en schoonmaken. De medewerkers en stagiaires komen regelmatig in de woningen waardoor er goed zicht is op de situatie in de huizen en wat er

speelt onder de bewoners. Daarnaast behoren huisbezoeken tot de werkzaamheden om zo de sociale gezondheid van de bewoners te peilen.

De huismeester komt voor technische en praktische zaken regelmatig in de huizen. Bij verhuizingen en grote klussen neemt hij vaak cliënten mee voor wie het ook een vorm van dagbesteding is.

Spreekuur

Iedere week is er spreekuur wat gedraaid wordt door vrijwilligers. Ook de medewerkers zijn aanwezig op kantoor en staan stand-by. Het cliëntenbestand is in tweeën verdeeld zodat een groep 1x in de twee weken komt om zijn leefgeld op te halen. Tijdens het spreekuur komen er allerlei vragen over o.a. praktische zaken in de huizen, abonnementen voor sport of NS-voordeelurenkaart, afspraken voor huisarts, advocaten, vergoedingen voor medicatie of reiskosten.

Daarbij is het een tweewekelijks contactmoment om te peilen hoe het met de cliënt gaat en wordt er geïnventariseerd of er behoefte is voor deelname aan aangeboden activiteiten.

Sociale-activering

Een reguliere structurele daginvulling voor onze cliënten is veelal niet mogelijk. Veel van hen hebben traumatische ervaringen opgelopen. Daardoor is het juist voor deze groep van groot belang om dagelijkse bezigheden te hebben. In oktober dit jaar hebben we een extra medewerker sociale activering kunnen aannemen. Hierdoor hebben wij meer ruimte gekregen om in te zetten op het duurzaam activeren van onze bewoners. Wij stimuleren de cliënten om een sport te beoefenen, om op taalles te gaan of om op een andere manier vaardigheden en kennis op te doen. Kortom, activering om een daginvulling te hebben als remedie tegen depressie, of om een basis te leggen voor verdere toekomst. Door onze bemiddeling zijn bijvoorbeeld twee cliënten ervaring op gaan doen in een autogarage en een aantal van onze bewoners zijn gestart met een opleiding tot kapper. Daarnaast organiseren we ook zelf activiteiten, soms in samenwerking met vrijwilligers of verenigingen.

Actief in eigen buurt

Er is veel werk gemaakt van het in kaart brengen van het activiteitenaanbod op wijkniveau; zoals buurthuizen, wijkverenigingen, kerken, etc. In veel van de wijken waar onze bewoners wonen is veel te doen. En: hoe dichterbij huis, hoe lager de drempel om deel te nemen. Het is belangrijk dat onze bewoners zich thuis kunnen voelen in de wijk waar ze wonen.

Villa Vrede & Ubuntuhuis

Naast activiteiten die wij zelf organiseren verwijzen we cliënten ook door naar Villa Vrede en het Ubuntuhuis. Dit zijn ontmoetingsplaatsen voor mensen zonder papieren. Hier kunnen bewoners overdag naartoe om anderen te ontmoeten, samen te koken en eten en verschillende activiteiten te volgen.

Nieuwjaarslunch 2019

Ieder jaar organiseren we na de feestdagen een lunch voor alle bewoners, medewerkers en vrijwilligers samen. Een aantal bewoners maken zelf gerechten en deze worden gezamenlijk gegeten. Ook dit jaar was het een feestelijke lunch met gerechten van over de hele wereld, van Eritrese enjeera tot Chinese mihoen. Alle bewoners kregen daarnaast een Nieuwjaarsgratificatie van €10,-. Om deze lunch mogelijk te maken krijgen we al een aantal jaren een donatie van de Sorooptimisten Zeist.

Alfabetiseringslessen ROC

In december 2019 zijn we begonnen met het opzetten van alfabetiseringslessen voor bewoners die graag willen leren lezen en schrijven. We zijn gestart met een groep van acht deelnemers en zullen in 2020 wegens succes uitbreiden naar twaalf deelnemers. De lessen worden gegeven op het ROC onder begeleiding van een docent en drie stagiairs.

Computerlessen/ICT cursus

In 2019 zijn we doorgegaan met de computerlessen voor beginners, waarbij zij leren werken met programma's als Word, Excel en Powerpoint. In totaal hebben hier zo'n 25 bewoners aan deelgenomen. De resultaten zijn zeer goed. Deze cursus leert hen vaardigheden waarmee zij zich beter kunnen voorbereiden op een toekomst met daarin hopelijk een baan.

Daarbij hebben twee bewoners in Amsterdam deelgenomen aan een ICT cursus 'Programmeren met Phyton'. Deze cursus, die door New Dutch Connections en een groot ICT bedrijf is opgezet, leerde de studenten in acht weken hoe zij zelf een app kunnen maken. De cursus werd afgerond met een presentatie van de door hen geprogrammeerde apps. Onze bewoners omschreven hun deelname als een 'hele mooie en waardevolle ervaring.'

Toekomsttraining

In samenwerking met Villa Vrede hebben we afgelopen jaar twee keer een toekomsttraining georganiseerd. In zes bijeenkomsten, verdeeld over drie weken, leren deelnemers nadenken over en werken aan hun eigen toekomst. Hierbij wordt gekeken naar zowel korte als lange termijn. Er is niet enkel aandacht voor de huidige situatie waarin iemand verkeert, maar er wordt juist actief nagedacht over verschillende opties die maken dat iemand weer perspectief ziet voor een duurzaam leven; ook wanneer het bijvoorbeeld niet lukt om een verblijfsvergunning te krijgen.

Praktijkleerplekken 'Aan De Slag Utrecht'

We mogen met trots zeggen dat we in 2019 meerdere bewoners hebben geplaatst op diverse praktijkleerplekken. Hier leren onze bewoners in een traject van maximaal zes maanden vaardigheden die ze kunnen gebruiken in de toekomst. Zo hebben een aantal van onze bewoners een leerplek voor automonteur gekregen. Ook zijn er plekken waar onze cliënten leren werken in de horeca, lassen, groenvoorziening, detailhandel en houtbewerken. Deze kansen worden mede gecreëerd door het 50/50-project van het Leger des Heils.

Nederlandse conversatieles

Ook afgelopen jaar nam een deel van onze bewoners deel aan een cursus Nederlandse conversatie. In 2019 is de groep die Nederlandse les op maat krijgt, uitgegroeid naar 35 à 40 deelnemers. Iedere

dinsdag- en donderdagochtend krijgen zij in kleine groepen les op eigen niveau in een door het ROC beschikbaar gestelde ruimte. Zij worden begeleid door een grote groep vrijwilligers.

Cursus sport- en spelleider

Twee van onze bewoners hebben deelgenomen aan de opleiding tot leider sportieve recreatie. In vijf maanden tijd hebben zij, onder leiding van professionele docenten met zeer ruime ervaring, geleerd om voor een groep te staan en deze actief te houden met sport en spel. Daarbij hebben de deelnemers geleerd zich te presenteren, activiteiten te organiseren en leiding te geven aan groepen. Beide bewoners hebben inmiddels het programma succesvol afgerond en hun diploma gehaald.

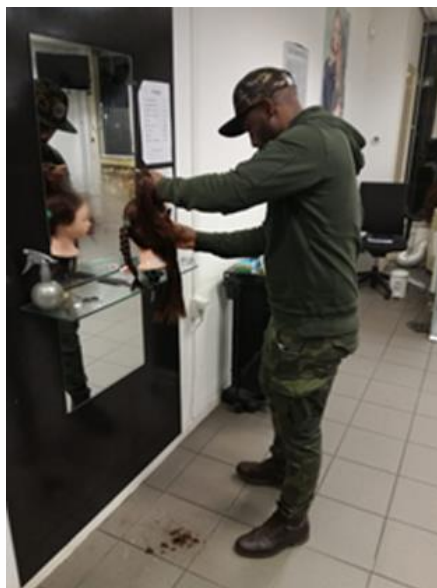

Kappersopleiding

In samenwerking met Project aan de Slag (PAS) en Villa Vrede bieden we bewoners die het kappersvak willen leren een opleidingstraject van zes maanden aan. Twee keer per week krijgen de cursisten les van een gediplomeerd kapper, waarbij zij leren knippen, verven, vlechten, et cetera. In 2019 zijn drie aantal bewoners gestart met de cursus en ook in 2020 zal het programma worden voortgezet.

Moestuinproject

Net als voorgaande jaren is ook in 2019 volop gewerkt in onze eigen moestuin. Een vaste groep vrijwilligers is afgelopen jaar samen met een aantal bewoners weer druk geweest met het verbouwen van groente, fruit en kruiden. Wanneer het tijd is om te oogsten, mogen de bewoners de producten zelf mee naar huis nemen mee te koken.

Gitaarles

Sinds begin dit jaar klinken er iedere woensdagmiddag vrolijke noten uit het kantoor van de Noodopvang. Een groep van zes bewoners leert onder leiding van een vrijwilliger gitaar spelen. Alle deelnemers hebben een gitaar in bruikleen gekregen, zodat zij ook thuis kunnen oefenen.

Bewonersuitjes

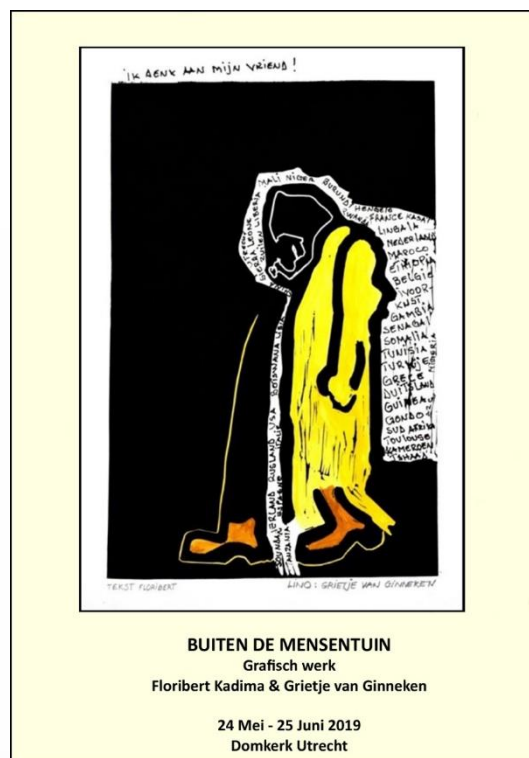
Het afgelopen jaar heeft de SNDVU weer een aantal leuke uitjes georganiseerd om zo de band tussen de bewoners onderling te versterken. Onze stagiaires hebben een leidende rol in de organisatie hiervan. Dit jaar stond het thema 'kennismaken met de stad Utrecht' centraal. Zo gingen een aantal bewoners mee met een rondvaart over de grachten en werd ook de Domtoren beklommen.

Expositie in de Domkerk

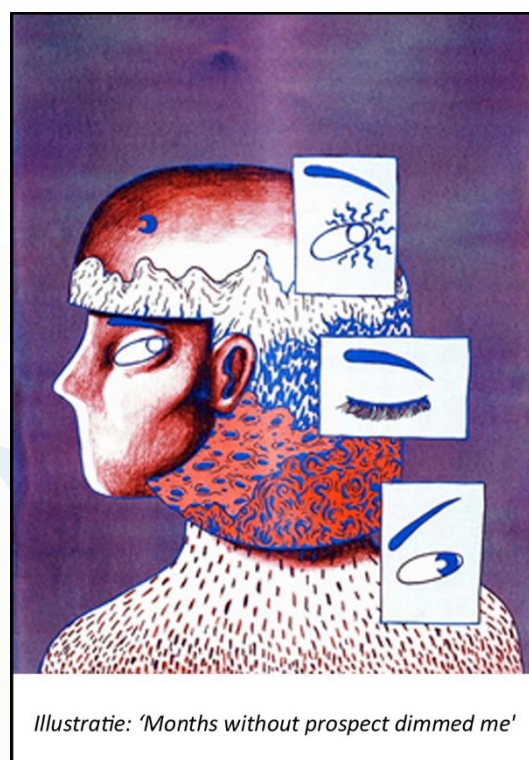
Al een tijd krijgt een van onze bewoners, Floribert uit Congo, om de week schilderles van zijn maatje, Grietje, een kunstenares uit Utrecht. Floribert is getraumatiseerd en gebruikt zware medicatie. Het regelmatig samen schilderen helpt Floribert zich creatief te uiten en geeft hem houvast. Bovendien geeft het hem iets om naar uit te kijken - en trots op te zijn.

Nadat ze in 2017 hun eerste expositie hadden, volgden er in 2018 ook tentoonstellingen bij de Vrijwilligerscentrale en Podium Oost. Grietje en Floribert hebben dit jaar besloten hun samenwerking te stoppen, maar als kers op de taart organiseerden zij nog een drukbezochte expositie in de Domkerk.

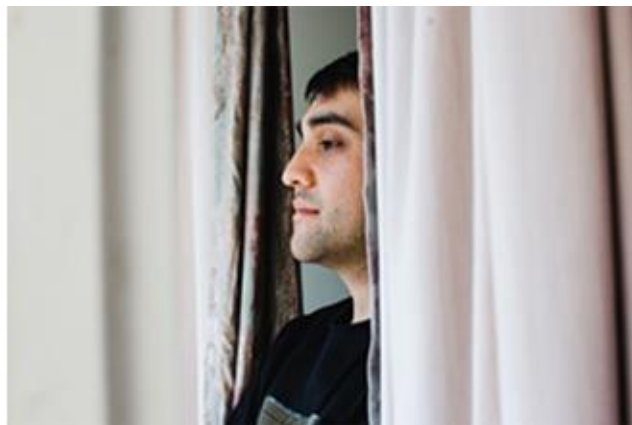
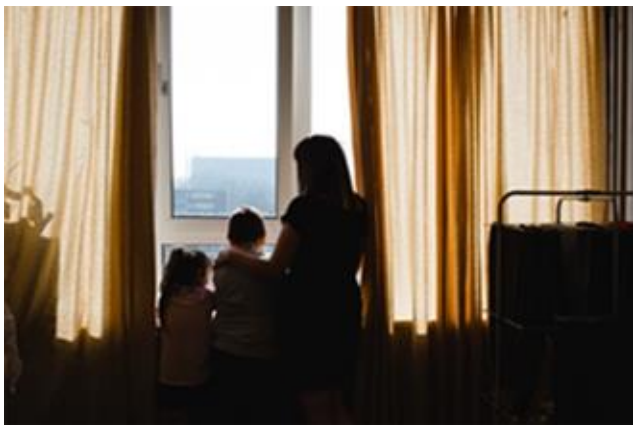
Illustraties van 'het leven van een ongedocumenteerde'

Studente illustratie Hanneke Rozemuller heeft geprobeerd de verhalen van ongedocumenteerden te vangen in risoprints. Zij sprak onder andere met een van onze bewoners over de oneindige leegte die door ongedocumenteerden wordt ervaren, de ogenschijnlijk uitzichtloze situatie waarin zij zich bevinden, wat het betekent om geen BSN te hebben en het gevoel te hebben onder water te leven. De gesprekken hebben geleid tot een aantal indrukwekkende illustraties.

Fotoproject 'The Passport'

Voor haar fotoproject 'The Passport' portretteerde de Jemenitische fotografe Thana Farooq een aantal van onze bewoners. Met haar reportage probeert de fotografe (met zelf een vluchtelingenachtergrond) de hoop, angsten, dromen en isolatie van vluchtelingen vast te leggen en de onvoorspelbare, voorbijgaande aard van ons leven te tonen. Op deze wijze wil zij laten zien dat in een wereld die wordt verdeeld door grenzen en muren, iets als een vluchtig stuk papier, een document of een paspoort de kracht kan krijgen van een onbreekbare vloek.

Vrijwilligers en stagiaires:

Bij de SNDVU ondersteunen we een grote groep cliënten met een relatief klein team betaalde medewerkers. Dankzij onze vrijwilligers kunnen we naast onze "kerntaken" ook veel extra's bieden. Er zijn uiteenlopende vrijwilligers bij ons actief. Zo draaien een aantal vrijwilligers het spreekuur, waarbij bewoners hun leefgeld komt ophalen en is er een juridisch vrijwilliger die de sociaaljuridische medewerkers ondersteunt in hun werk. Er zijn verschillende maatjes actief die gekoppeld zijn aan een bewoner met wie ze regelmatig afspreken, een luisterend oor bieden, er samen op uit gaan en oefenen met de Nederlandse taal. Ook is er een vrijwilliger die ons ondersteunt met onderhouden en indien nodig aanpassen van onze website en iemand die wekelijks op vrijwillige basis gitaarles aanbiedt.

Eind 2019 zijn er in totaal tien vrijwilligers actief. Dit jaar hebben we van een aantal vrijwilligers afscheid genomen, maar gelukkig ook weer nieuwe kunnen verwelkomen.

Afgelopen jaar hebben in totaal drie studenten bij ons stage gelopen, waarvan twee studenten Social Work en een student CMV. De stagiaires zijn twee tot drie dagen per week werkzaam en bieden ondersteuning op het vlak van woonbegeleiding en sociale activering.

Sociale activering krijgt een steeds belangrijkere rol bij ons in de organisatie. Het is een werkveld dat zich bij uitstek goed leent voor ondersteuning door stagiaires en vrijwilligers. Het komende jaar hopen we nog meer vrijwilligers in te kunnen zetten en zullen ook weer op zoek gaan naar meerdere stagiaires.

DE SNDVU-ORGANISATIE

Doelstelling

Het doel van de stichting is in de statuten omschreven als "*het organiseren van noodopvang voor dakloze vreemdelingen die zonder middelen van bestaan zijn*". Dit doel tracht de stichting te bereiken door:

- de tijdelijke opvang van vreemdelingen aan de hand van de criteria welke worden getoetst door stichting INLIA in Groningen. INLIA staat voor Internationaal Netwerk van Lokale Initiatieven ten behoeve van Asielzoekers. INLIA is een netwerk van geloofsgemeenschappen en lokale kerken behorend tot velerlei denominaties.
- het organiseren en coördineren van de uitvoering van deze opvang, de samenwerking van vrijwilligers en andere acties;
- het stimuleren van overleg tussen plaatselijke overheden met betrekking tot spreiding van de opvang van dergelijke vreemdelingen;

- het werven van fondsen. De stichting wordt per 1 januari 2010 door de Belastingdienst aangemerkt als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI);

De stichting is voor het bereiken van haar doel vrijwel volledig afhankelijk van financiële ondersteuning door de gemeente Utrecht.

Bestuur

De samenstelling van het bestuur heeft in 2019 een tweetal wijzigingen ondergaan. Wegens verhuizing moest Rens Bondrager de portefeuille financiën overdragen aan Rudolf van der Ham en werd het bestuur uitgebreid met Karin Verdooren.

Per eind 2019 was de samenstelling als volgt:

- Henk Brandt, voorzitter
- Frans Middelham, secretaris
- Rudolf van der Ham, portefeuille financiën
- Marion Wiendels, portefeuille personeel
- Marie-José Spithoven, lid
- Karin Verdooren, lid

Het bestuur vergaderde in 2019 in totaal 8 keer. Tijdens de vergaderingen behandelde het bestuur de ontwikkelingen in de politiek en de eventuele consequenties daarvan voor de stichting. Veel aandacht was er voor de samenwerking met andere organisaties binnen de gemeente Utrecht en het in het kader van het landelijke LVV-project aangaan van een samenwerkingsovereenkomst met de gemeente. Aan de orde kwamen verder personele zaken, zoals de uitbreiding van het aantal medewerkers wegens de toenemende werkdruk, onder andere door het LVV-project en de afnemende beschikbaarheid van contant geld, nodig voor de uitbetaling van de leefgelden. Elke vergadering werd er gekeken naar de stand van zaken met betrekking tot de financiën, in relatie tot begroting en lopend resultaat.

Team

Eind 2019 bestaat het team van de SNDVU uit 9 medewerkers (totaal 6 fte) die elk vanuit hun achtergrond en ervaring ondersteuning bieden aan de cliënten van de SNDVU.

De leden van het team hebben elk hun eigen taken en verantwoordelijkheden. Om de continuïteit van de begeleiding te waarborgen is iedereen op de hoogte van elkaars werkzaamheden zodat bij calamiteiten ingesprongen kan worden.

Rana van den Burg is coördinator van het team. Zij is verantwoordelijk voor een goede algemene gang van zaken, brengt verslag uit aan het bestuur en gemeente en onderhoudt de overige externe contacten. Zij is ook verantwoordelijk voor een aantal juridische dossiers.

Dominique van Huijstee, Marion van den Heuvel, Jelle Goezinnen en Sandra van Oijk zijn verantwoordelijk voor de begeleiding van de juridische dossiers. Daarin hebben ze elk hun gespecialiseerde taken. Astrid Kroon vervult de functie Woonbegeleiding & Promotie. Ze is verantwoordelijk voor een goede samenstelling in de huizen, de woonbegeleiding, ze stuurt ook de vrijwilligers/stagiaire aan en is verantwoordelijk voor de website en sociale media.

Frank Leemans is verantwoordelijk voor de materiële zaken rondom de huizen. Een functie die we benoemen als Huismeester. Hij houdt toezicht op het gebruik van energie en water, regelt de verhuizingen en inrichtingen en verricht kleine reparaties. Frank heeft goede contacten met de cliënten en ondersteunt deze ook bij technische vragen op het gebied van computers. Voor een deel van zijn functie is Frank ook Ondersteunend woonbegeleider & Sociale activering.

Joeri Weeda vervult de functie Woonbegeleiding & Sociale Activering, samen met Astrid en Frank.

Miep Harskamp is verantwoordelijk voor de financiële administratie van de organisatie. Zij zorgt ervoor dat iedereen zijn of haar leefgeld krijgt en dat alle kosten rondom de organisatie betaald worden. Zij onderhoudt de kontakten met vele bedrijven en instanties, zoals de belastingdienst, het administratiekantoor, de accountant, de arbodienstverlening, de energieleveranciers, de internetprovider, de OV-bedrijven, de verhuurders, etc.

Huisvesting

De SNDVU is gehuisvest in ruimtes van het voormalige klooster van de Sint Dominicusparochie. De locatie Dominicuskerk is onderdeel van de St. Ludgerusparochie in Utrecht-West. Nog steeds wordt er gewerkt aan een fusie van alle drie de parochies in Utrecht tot één stadsparochie. Hoewel er in die nieuwe constellatie sprake is van lokale gemeenschappen zijn de eventuele gevolgen hiervan voor de huurders van ruimte in dit kerkcomplex nog niet te overzien. De lokale gemeenschap van de Dominicuskerk is zeer actief en profileert zich als “het Huis van Dominicus”.

OVERLEG MET ANDERE ORGANISATIES

Op initiatief van de SNDVU is in 2015 gestart met een bestuurlijk overleg van de organisaties die zich in Utrecht op enige wijze bezig houden met de problematiek en de opvang van asielzoekers. Deelnemers aan dit overleg zijn bestuursleden of afgevaardigden van het bestuur van Stichting-Lauw-Recht (STIL), Vluchtelingenwerk Midden Nederland, Stichting Agnes van Leeuwenberch, Stichting de Tussenvoorziening, Stichting Toevlucht, Stichting Seguro, Villa Vrede en Stichting Dienstverlening aan Buitenlanders.

In 2019 is veel aandacht besteed aan het LVV-project en in het kader daarvan gesloten overeenkomst tussen de gemeente en de opvang instellingen. Een aantal malen is overleg gevoerd met Maarten van Ooijen, wethouder met onder andere de portefeuille Asiel en Integratie.

FINANCIËN

Overzicht Baten en Lasten

Hieronder is een overzicht opgenomen van de baten en lasten van de SNDVU in 2019. Daarbij zijn tevens de baten en lasten over het jaar 2018 opgenomen en worden materiële verschillen kort toegelicht.

Tabel 6. Overzicht Baten en Lasten

	2019 (EUR)	2018 (EUR)
Subsidiebaten	752.104	671.250
Giften en baten uit fondsenwerving	520	4.052
Overige baten	-	-
Baten	752.624	675.302
Activiteitenkosten	331.138	306.893
Overige Opbrengsten	-	-
Bruto exploitatieresultaat	421.486	368.409
Personeelskosten	331.292	332.155
Overige Bedrijfskosten	41.734	45.879
Exploitatieresultaat	48.360	-9.625
Saldo van rentebaten en rentelasten	-405	-473
Resultaat	47.955	-10.098

Subsidie

Voor 2019 is een initiële subsidieaanvraag ad EUR 716.000 ingediend bij de gemeente Utrecht. Voor dit bedrag is door de gemeente Utrecht ook een subsidie verstrekt. Er was aanleiding voor een hogere subsidieaanvraag vanwege de naar verwachting toe te nemen activiteitenkosten, aangezien het leefgeld per persoon per week is verhoogd van EUR 50 naar EUR 55 in verband met gestegen kosten voor levensonderhoud en het feit dat in de afgelopen 10 jaren de bedragen nooit zijn geïndexeerd. Daarnaast is in overleg met de gemeente gevraagd om een hogere subsidie ten bate van de juridische ondersteuning.

Naar aanleiding van de pilot LVV voor de periode 2019 tot en met 2021 is medio 2019 een aanvullende subsidie aangevraagd om de begeleidingscapaciteit uit te breiden (EUR 40.115). Deze aanvullende subsidie is toegekend door de gemeente, waardoor ruimte ontstond om een extra juridisch medewerker en een medewerker activering/ontwikkeling aan te nemen. Een gedeelte van de subsidie (EUR 4.011,50) zal pas worden uitbetaald na goedkeuring van de eindrapportage (medio 2020). Dit bedrag is derhalve nog niet verwerkt in de post Subsidiebaten.

Toelichting lasten

In 2019 is inderdaad meer aan leefgeldten besteed. Daarnaast zijn meer kosten gemaakt in verband met medische zorg en reiskosten voor de cliënten. Ook de inrichtingskosten en energiekosten zijn toegenomen.

De twee medewerkers die in 2019 extra zijn geworven, zijn uiteindelijk twee maanden later dan gepland in dienst getreden. Mede hierdoor zijn de uiteindelijke personeelskosten in totaal lager uitgevallen dan (aanvullend) was begroot.

Dat de personeelskosten in totaal nauwelijks lijken toegenomen ten opzichte van 2018, ondanks dat twee extra medewerkers zijn aangenomen, kan worden verklaard door het feit dat begin 2018 nog een forse beëindigingsvergoeding is betaald. Hiervoor zal in 2020 een compensatie worden aangevraagd bij het UWV.

Het financiële resultaat bedroeg zowel in het jaar 2017 als ook in het jaar 2018 negatief, te weten EUR 26.610 (2017) respectievelijk EUR 10.098 (2018). In 2019 is een positief resultaat gerealiseerd ad EUR 47.955.

Vaststellingen, Lopende Subsidies en Aanvragen

Bij brief van 30 april 2020 heeft de Gemeente Utrecht laten weten dat naar aanleiding van de eindrapportage met betrekking tot de periode van 1 januari 2018 tot en met 31 december 2018 (dossiernummer 4827215) het initiële subsidiebedrag ad EUR 671.250 definitief is vastgesteld.

Voor 2020 heeft de Gemeente Utrecht EUR 804.334 beschikbaar gesteld (dossiernummer 6924139). Deze subsidie loopt over de periode 1 januari 2020 t/m 31 december 2020. De beschikking is conform de aanvraag van de SNDVU en de door de SNDVU opgestelde begroting. Verwacht wordt dat deze subsidie voldoende is om alle kosten voor het jaar 2020 te dekken, ondanks het uitbreken van Covid-19.

AFKORTINGEN EN VERKLARENDE WOORDENLIJST

Art.64	Beschrijft medische noodzaak om (kortdurend) in Nederland te verblijven, wegens onmogelijkheid te kunnen vertrekken bijv. door zwangerschap etc.
ANBI	Algemeen Nut Beogende Instelling
AVIM	Afdeling Vreemdelingenpolitie, Identificatie en Mensenhandel
AZC	Asielzoekerscentrum
BBB+ of BBBB	Bed, Bad, Brood en Begeleiding
B8-vergunning	Tijdelijke verblijfsvergunning bij aangifte van mensenhandel
CMV	Culturele Maatschappelijk Vorming
COA	Centraal Orgaan opvang Asielzoekers. www.coa.nl
DT&V	Dienst Terugkeer en Vertrek. www.dienstterugkeerenvertrek.nl
ECSR	Comité voor Sociale Rechten van de Raad van Europa. www.coe.int
EHRM	Europese Hof voor de Rechten van de Mens. www.europa-nu.nl
EVRM	Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. www.echr.coe.int
EX-AMA	Inmiddels niet meer minderjarige alleenstaande asielzoeker
Ex-Ama team	Onderdeel van Vluchtelingenwerk, verantwoordelijk voor de sociaal-juridische begeleiding van Ex-Ama's. www.vluchtelingenwerk.nl
GG&GD	Gemeentelijke Geneeskundige en Gezondheidsdienst. www.utrecht.nl/volksgezondheid
HASA	Herhaald asielverzoek
HIV	Humaan Immunodeficiëntie Virus
Huize Agnes	Huize Agnes biedt een tijdelijke opvang aan vrouwen en hun kinderen die zonder geldige verblijfspapieren in Nederland verblijven. www.agnesvanleeuwenberch.nl
ICT	Informatie en Communicatie Technologie
IDC	International Detention Coalition. www.idcoalition.org
IMMO	Instituut voor mensenrechten en medisch onderzoek. www.stichtingimmo.nl
IND	Immigratie- en Naturalisatiedienst. www.immigratiedienst.nl
INLIA	International Network of Local Initiatives with Asylumseekers. www.inlia.nl
IOM	International Organization for Migration. www.iom.int
LHBT	staat voor lesbische vrouwen, homoseksuele mannen, biseksuelen, transgender- en intersekse personen
LOS	Stichting Landelijk Ongedocumenteerden Steunpunt. www.stichtinglos.nl
LSO	Lokaal Samenwerkings Overleg

LVV	Landelijke Vreemdelingen Voorziening
MOB	Met onbekende bestemming vertrokken
NGO	Niet-gouvernementele organisatie
New Dutch Connections	New Dutch Connections heeft als missie migranten en Nederlanders samen te brengen door middel van theater en beeldende kunsten. www.newdutchconnections.nl
PAS	Project Aan de Slag. www.vreemdelingenvisie.nl
PTSS	Post traumatisch stress syndroom
ROC	Regionaal Opleidingen Centrum. www.rocmn.nl
SEGURO	Opvangorganisatie in Utrecht voor ongedocumenteerden (met en zonder asielachtergrond) met medische/psychische problematiek. www.seguro-opvang.nl .
SNDVU	Stichting Noodopvang Dakloze Vreemdelingen Utrecht. www.sndvu.nl
STIL	Stichting voor mensen zonder verblijfsvergunning. www.stil-utrecht.nl
Soroptimisten	Soroptimisten zetten hun kennis en vaardigheden in om wereldwijd de posities van vrouwen en meisjes te verbeteren. www.soroptimist.nl
Stichting Emmaus	Emmaus in Utrecht vangt mensen in een probleemsituatie op, met name dak- en thuislozen en biedt hen de mogelijkheid hun leven weer op te bouwen. De organisatie zamelt tweedehands spullen in, die in de verschillende kringloopwinkels in en rond Utrecht verkocht worden. www.emmaus-utrecht.nl
Stichting Toevlucht	Toevlucht is een nachtopvang voor ongedocumenteerde mannen in Utrecht, gestart in december 2013. www.toevluchtutrecht.nl
St. Tussenvoorziening	Opvang, (begeleid) wonen, budgetbeheer & schuldhulpverlening, dagbesteding & activering www.tussenvoorziening.nl
Ubuntuhuis	Een kleinschalig buurthuis, waar mensen werken en welkom zijn die te maken hebben (gehad) met dakloosheid, armoede, sociaal isolement. www.ubuntu-huis.nl
Villa Vrede	Ontmoetingsplaats voor ongedocumenteerden. www.villavrede.nl
Vluchtelingenwerk	Deze vereniging is een onafhankelijke organisatie die de belangen behartigt van vluchtelingen en asielzoekers in Nederland in alle stadia van hun verblijf. www.vluchtelingenwerk.nl
VNG	Vereniging van Nederlandse Gemeenten. www.vng.nl
Weerdsingel	Nacht- en 24 uursopvang voor ongedocumenteerde vrouwen en kwetsbare mensen, Onderdeel van www.tussenvoorziening.nl
WODC	Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum. www.wodc.nl